

COLUMN

Borsjt en blini's

Of we naar Kazachstan willen. Komen jullie mee naar de Oekraïne? We maken een reisje naar Moskou. Mogen we op jullie rekenen?

Er gaat geen week voorbij of er dwarrelen wel een paar uitnodigingen van zulke strekking op de redactievloer neer. Logistiek Nederland legt een onverbiddelijke 'Drang nach Osten' aan de dag. Er zijn voor dit najaar studiereizen geboekt, zakenreizen, bezoeken van ambtenaren en ministers. En de pers moet mee, want anders is zo'n uitstapje niet compleet.

Onze halve redactie is nu dus eindelijk aan die cursus Russisch begonnen. Aan het eind van de dag neuriën we samen het Wolga-lied. Een enkeling beheerst de kozakkendans tot in de puntjes. De balalaika? Die begint voor ons tegenwoordig al z'n geheimen te verliezen. We lopen hier ook permanent met een bundeltje roebels, tenge en grivna op zak. Want elk moment kan het vliegtuig gaan en het is handig alvast wat lokale munt bij je te hebben. Het wisselkantoor daar zet je immers vreselijk af als je met je euro's komt aanzeilen.

Dat de taxi – het hotel ligt eigenlijk op loopafstand van het vliegveld – een aanzienlijke hap uit je deviezen heeft genomen, besef je altijd pas later, als je wat beter op het kaartje van de stad kijkt. Pound foolish, penny wise, zo gaat dat op redacties.

Nu is die Oost-Europa-hype ook weer niet zo onbegrijpelijk. West-Europa zoekt de grenzen van het continent op. In Noord-Afrika zouden we graag de reddende engel spelen – en nog wat meer handel drijven. In het Oosten zien wij met het blote oog het verschijnsel dat landen die in wezen nog in onze jaren vijftig verkeren, ineens een snelle economische groei doormaken en moderne logistieke concepten introduceren die we zelf nog maar zo'n tien, vijftien jaar geleden met pijn en moeite hebben uitgedokterd.

Een versneld afgedraaide film van onze eigen naoorlogse geschiedenis. We, al die delegaties uit het Westen, kijken in het Oosten of ze onze logistieke concepten wel volgens de handleiding uitvoeren. Reken maar! Als het bij nader inzien toch mislukt, is er geen man overboord. De kapitaallasten zijn weliswaar relatief hoog maar het arbeidsloon is zo laag dat er altijd nog iemand heel aardig aan kan verdienen. Meestal zo'n oligarch, die z'n centen vervolgens investeert in een prestigieuze Westerse voetbalclub.

Let op, over een jaar of twintig is ook de halve logistieke dienstverlening van de EU in oosterse handen gekomen. Want je moet je olie- en gasbaten uiteraard voor een deel beleggen in activiteiten die net een tikje minder sexy zijn.

Dus gaan we, van de redactie, graag mee met zulke reisjes naar het oosten. We laten ons de borsjt en de blini's goed smaken. En we kijken onze ogen uit, om iets te leren.

FOLKERT NICOLAI
folkert.nicolai@nieuwsbladtransport.nl

Iedereen spreekt zeemanstaal

BOEKJE Geen afgang voor auteur Van Schoonhoven

Vloeken als een bootwerker doet niet iedereen, praten als een oude zeeman wel.

Zeemanstaal spreken we allemaal, zo heet een onlangs gepubliceerd boekje vanscheepvaartfanaat Ton van Schoonhoven. En inderdaad, wie het boekje doorneemt, ontdekt dat de Nederlandse taal rijk is aan woorden, gezegden en uitdrukkingen die hun oorsprong vinden in de scheepvaart. Dat bepaalde uitdrukkingen op het water moeten zijn ontstaan, ligt vaak wel voor de hand (ergens in verankerd zijn, buiten de boot vallen, iemand mee naar binnen loodsen, de kust is veilig, er is nog geen man overboord, het roer omgooien, schoonschip maken, maar zien waar het schip strandt, recht door zee zijn), maar er zijn ook allerlei taaluitingen waarvan de gemid-

delde Nederlander niet vermoed zal hebben dat die oorspronkelijk zeemansjargon zijn.

Bak Een tegenvaller, om een voorbeeld te noemen, is van oorsprong een wind die bij heldere hemel plotseling uit een heel andere hoek komt waaien, waardoor de zeilen van een schip in één klap 'bak' gaan staan en waardoor het schip met een beetje pech kan worden ontmast. De kans dat schepen zo'n tegenvaller in de

originele betekenis van het woord konden meemaken, bestond slechts in bepaalde kuststreken, zoals voor de kust van Brazilië bij de Rio de la Plata, vertelt Van Schoonhoven.

Het boekje legt tevens natuurlijk uit wat 'bak staan' eigenlijk betekent. En ook 'niet aan de bak komen' en een 'flauwe bak', een onleuke grap, is zeemanstaal. Wie denkt na het lezen van het boekje te kunnen vloeken als een bootwerker, komt er bekaaid vanaf, want bootwerkers zijn havenarbeiders en hun ruwe taal valt in het boekje buiten de boot.

Opschieten, ergens van overtuigd zijn, slaags met elkaar raken, iemand voor het lapje houden, een luizenbaantje hebben en 'wat een afgang!'; die staan er allemaal wel in en Van Schoonhoven heeft van elk zeemanswoord of -gezegde de geschiedenis paraat, waardoor de lezer en passant ook wat opsteekt over het leven aan boord van schepen in vroegere eeuwen.

PAUL JUMELET
paul.jumelet@nieuwsbladtransport.nl

Trucker wil verbod op Al Gore

Een leraar die zijn schoolklas niet minstens een keer per week naar de milieudocumentaire 'An inconvenient truth' laat kijken, wordt tegenwoordig met de nek aangekeken. De 45-jarige Britse vrachtwagenchauffeur Stewart Dimmock is de hype, die het doet lijken alsof de Amerikaanse documentairemaker/ex-politicus Al Gore het broeikaseffect hoogstpersoonlijk heeft ontdekt, zo zat dat hij de Britse regering voor de rechter sleept. De regering is er namelijk voor verantwoordelijk dat de milieufilm is verspreid onder ruim drieduizend scholen voor voortgezet onderwijs in Engeland.

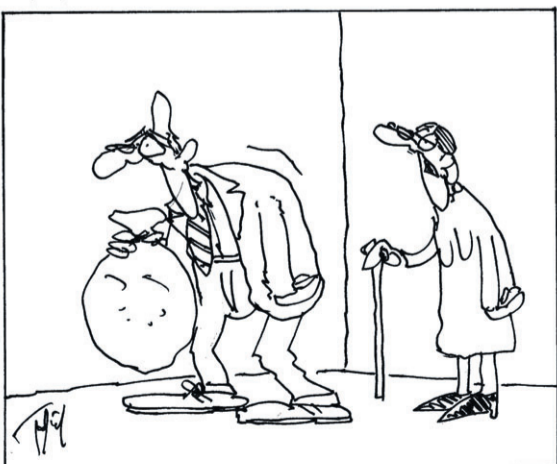
Politiek Dimmock voert zijn strijd tegen Gore's film naar eigen zeggen niet omdat hij bang is dat hij door

het succes van de film straks niet meer met zijn vervuilende vrachtwagen over de wegen mag tuffen. 'Ik ben net zo met het milieu begaan als ieder ander.' Dimmock vindt dat door Al Gore's film een eenzijdige en politiek gekleurde boodschap wordt verkondigd. Al Gore stelt dat de mens het broeikaseffect veroorzaakt, terwijl niet alle wetenschappers het daarmee eens zijn. Dimmock wil dat zijn kinderen en hun leeftijdgenootjes alle meningen krijgen te horen en niet alleen de zienswijze van Gore.

De Britse wet kent een bepaling waarin staat dat scholen hun leerlingen geen politieke denkbeelden mogen opdringen en op basis daarvan wil de vrachtwagenchauffeur Gore's film nu laten verbieden. | PJ

Toon over transport

TARIEVEN CONTAINERS FORS OMHOOG..

GOOI 'T IN DE CONTAINER VAN DE BUREN!

Nieuwsblad Transport bestaat 20 jaar.

Voor een speciaal jubileumkatern horen we graag wat voor u de belangrijkste gebeurtenis of ontwikkeling was in die tijd. Fax? Internet? Senseo? Meldt het ons via redactie@nieuwsbladtransport.nl. Ook foto's zijn welkom.

